



Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

639.3

Szerző: *Petschauer Altila*

Hely

Cím: *Halász akvarista van
Budapesten*

Idő

'1937'

Forrás: *Az Est*

Személy

*Bp.**1937 júl. 11.*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székestovárosi názinyomda 1926 — 8891

HATEZER AKVARISTA VAN BUDAPESTEN



Ötvenpengős diszhalacs-
kát is árulnak. Rengeteg
vízibolhát fogyasztanak a
szép kis vízilakók



— *Az Est tudóstól* —

Örömmel jelentem, hogy egy liter bolha már kettőpengő negyven fillérért kapható.

— No, ugyan mit akarnak a bolhákkal? — kérdezheti az olvasó.

Tessék csak tovább olvasni, mingyárt elmondom.

Valami furcsa divat tört ki mostanában Budapesten. Sokan itthon maradnak, nincs pénzük a nyaralásra. Abrándoznak vízről, moszatról, polipról, tengerpartról, emlékezetükbe idézik azt az időt, amikor még Capri szigetén, Brioniban, a tengerparton élvezték a víziélet örömeit. Ezen a nyáron kevés embernek jut tengeri víz, hal és

moszat, de hogy mégis meglegyen az illuzió, a pesti polgárok leeresztik ablakuk redőnyeit, hadd higgyék az ismerősök, hogy elutaztak a Lidóra, vagy Ciprus szigetére és a lehűsített lakásban halak világában olvassák az újságokból, hogy milyen is az élet a kék Adrián.

Itt jutottam el mondanivalóm lényegéhez. Nagy

akvárium-láz van Pesten.

A halak divatba jöttek, a Quarneroból, a Nilus, Kongó és Zambézi folyók partjáról özönlik a pesti lakásokba a hal.

Mint megtudtam, *hatezer magánakvárium*ban lubickolnak már a kardhalak, a

betták és a vitorlás halak, »kike« falják, eszik, marják a medencébe dobott élő és szárított bolhákat.

Nagy fellendülés van bolhában.

Elmentem a bolha-üzletbe. Kedves, kövér hölgy áll a pult mögött. Körülötte dobozokban

sárga szárított bolha, lavórokban pedig élő, ugrálós vízibolha.

Az üzletben vígan uszkálnak a halak, kicsik, nagyok, sárgák, zöldek, mérgesek és kedvesek, nagyszeműek és per sze kopolyusok.

Basedow-szemekkel néznek rám az aranyhalak. A halashölgy 10 fillérért bolhát mér és fölényesen beszél a pesti »akvarista« — ahogy ő mondja — mozgalomról.

— Hál' Isten a mi napunk is felvirradt. Végre rájöttek az emberek, hogy a halak kedvesebb állatok, mint a madarak.

— De nem csicseregnek, kérem.

— Ugyan. Van olyan kanári, amit ha kancsukával vernek, akkor sem fütyül. A hallal legalább nincs mérge.

— Szóval, nagy a hossz halban?

— Igen, ma már hatezer budapesti lakásban van akvárium — mondja büszkén. — Annyi a megrendelésünk hál' Isten, — le is kopogja a fából készült bolhásdobozon, ahol sokezernyi szárított bolha-mumia várja, hogy aranyhalacska ebédje legyen.

Hosszú, magas, kancsukgalléros úr lép az üzletbe.

— Tíz fillérért élőbolhát kérek.

A halashölgy az egyik lavórhoz megy. Tölsérrrel kiemel egy deci vizet, tele bolhával, zacskóba méri. Lehetnek az ugráló állatok vagy háromszáz. Kassza csöng és a hosszú úr zsebében 300 bolhával el.

Folytatjuk:

— Mibe kerül az élő bolha?

— Azt nem adjuk literszámra, mert megromlik és akkor elrontják a halak a gyomrukat. Abból csak 10—20 fillér árát mérünk. A szárított bolha az más árú kérem, az eláll, annak literje kettőnegyven.

— Honnan veszik a bolhaárkészletet?

— Halászmesterek fogják őket az iszapban.

— Mennyit fizetnek önök a bolháért?

— Ezt nem árulhatom el. Üzleti titok.

— Drága mulatság az akváriumberendezés?

— Attól függ, akvarista válogatja. Tessék nézni, bettát már adunk 50 fillértől 4 pengőig. Guppi már 30 fillérért kapható. Vannak aztán drágább halak, például tessék ezt nézni!

Egy medencéhez vezet, amelyben gyönyörű színű kék halak uszkálnak. Vékonnyak, picik, soványak, kecsesek, hátuk vörös, testük kékeszöldben játszik,

neon-hal a nevük.

— Ez nagyon drága. Csak három embernek van Pesten belőlük. Ötven pengő egy darab. Még az állatkertnek sincs ilyen ritka példánya.

— Honnan jönnek ezek?

— Az Amazon felső folyásában fogják őket.

— De tessék ezeket nézni. Itt vannak a kardhalak. Ezekkel Sziámban olyan viadalokat rendeznek, mint Spanyolországban a bikaviadal vagy kakasviadal. A medencében összeengednek két himet és azok kardjukkal addig harcolnak, míg az egyik holtan terül el a medence fenekén.

— Érdekes. Mi az ára az ilyen harcos halnak?

— Negyven pengő.

Nézem őket. A medencében gyönyörű tájak, remek moszatok között úszik a két kardhal.

Egy vizinövény alatt a nőstény drukkol. Kiderül, hogy a hal is csak ember, ép olyan

féltékeny, szerelmes és bosszúálló,

mint az ember. Veszekednek, verekednek, az egyik csodálkozva rám bámul, körül néz, van-e valaki a közelben, aztán tovább küzdenek a nőért. Kedves, tehetséges halak. Szívük van, férfiasok. Öröm nézni őket és mennyivel jobban csatáznak, mint a féltékeny lovagok.

De a halashölgy tovább beszél, ott hagyom a kardhalakat.

— Tessék elhinni, hogy a hal nagy lélekmegnyugtató valami. Szegény boldogult Gömbös miniszterelnök úrnak is volt a lakásában száz darab hala. Nagyon szerette őket. Mi rendeztük be akváriumát, sokszor félnapot töltöttünk a kegyelmes asszonynál, aki nagy gondot fordított akváriumára.

— Csak egyet kérek öntől, uram, — mondja a hölgy. — Ne úgy írjon az akvarista-mozgalomról, hogy a halak bolhát esznek. Ezek, amit ön itt a dobozban és a lavórokban lát, nem bolhák, hanem vízirákok. Nem szeretném, ha félreértés lenne a dologból...